

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra AF GRUNDTVIGS DAGBØGER

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 61.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig01val-shoot-idm140411867195088/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Af Grundtvigs Dagbøger

Det glæder mig meget at kunne anmærke, at den Underlighed, som fordum fan[d]t Sted ved hin falsterske Eskilstrups Skoles lange Vakanse, ei længer existerer. — Da Jeg i Politivennen No 299 og 300¹ anmærkede hin Synderlighed, anseer Jeg det for Pligt at bekjendtgjøre dens Hævelse. Jeg har Grund til at tro, det især bør tilskrives S. T. HEr Biskop Birchs saare agtværdige Virksomhed. —

Ovenstaaende var bestemt til Indrykkelse i Politivennen, men forandredes saaledes ved Renskrivningen: —

I Politivennen — No 299 og 300 d: A: — søgte Undertegnede at vække Opmærksomhed paa det Slør, der hindrede ethvert uindviet Øie fra at skue de Grunde, der bevirkede hin falsterske-Eskilstrups-Skoles mangeaarige Vakanse. — Han anser det for Pligt — ligesom Muligheden meget glæder ham — at anmærke hin Underlighed som et Noget, der har existeret. — Eskilstrup har — til alle Vedkommendes Ære — faaet en Skolelærer, og Anmelderen har Grund til at tro, S. T. HEr Biskop Birchs saare agtværdige Virksomhed ei har bidraget lidet hertil.

N. F. S. Gr.

Blandt de islandske Digte, som Gr. anfører, efter Fin Johnsens Kirkehistorie, er der en Bøn til Jomfru Marie, der i Gr.s Oversættelse slutter med Ordene: »bank Sønnen, naar han ei vil lystre!» — Hertil anmærkes under *den 23 Juni*:

Vi le af, Vi undres over, Vi harmes ved slige uværdige Begreber. Vi trække medynksom paa Skuldrene ved at erindre, det var Dyr af samme Art som Vi, der nærede slige; men ei maa Vi her glemme, at selve Treenighedslæren, denne Dumhedens og Rigorismens Udklækkeise, Aritmetikens Karrikatur og al sund Fornufts Antipode, at denne, høilovlig Ihukommelse, meget konsekvent ledte til slige Begreber; thi naar den Enfoldige maatte tro, at Verdens Skaber fødtes af en Skabning, oprørte sig dog hans praktiske lovgivende Fornuft mod den Tanke, at Gud, Retfærdigheds Kilde, der selv bød — ved Naturens klare Stemme — Børn sere og lyde dem, som gav dem Livet, og satte dem i Stand til at nyde det, at han selv skulde overtræde denne helligste af alle Pligter. — Altsaa, ville Vi tro Treenighed, maa Vi ogsaa tro Firenighed, eller sætte Maria i den Helligaands Sted, hvis personlige Existens desuden er saare problematisk.

Ved denne Leilighed maa Jeg anmærke, at skjønt Jeg ei troer, Jesus var Gud, saasom det forekommer mig urimeligt, veed Jeg

¹ skal være: 301, se ovenfor S. 36—37.

Af Grundtvigs Dagbøger

dog ei, hvad Jeg skal antage ham for, thi simpel Menneske synes han ei at have været, men snarere Idealet af det fuldkomne Menneske. Hvad Navn tør man give det? Intet, thi Immoralitet maatte netop høre ligesaameget og ligesaa lidet til hans Natur som til vor, ellers var hans Dyd et Fantom, og i andre Regioner maatte man søge hans Efterlignere, ei paa vor Jord. —

Den 26 Juni indeholder Dagbogen en Overvejelse over Teksten: »Der gives intet nyt under Solens, med Hensyn paa Originalitet. — Den 27 Juni optegner Gr., hvor Alfs Saga, Sagan af Gunlaug Ormsungu m. fl. Sagaer findes oversatte. — Den 1 Juli anføres nogle islandske Personalialia, hvorefter der fortsættes:

Jeg forefandt ved min Hjemkomst fra Falster, der Jeg var fra 25de til 30te Juni, begge *in* og *exclusive*, — et Brev fra Skovgaard, hvis vigtigste var: 1) At Jomsvikinga Sagas latinske Oversættelse ved Arngrim Jonson aldrig er trykt, samt at det eneste haandskrevne Exemplar, der end er tilovers — burde vel hede, om hvilket man har Kundskab — findes i Nasjonalbiblioteket i Paris. — 2) Temmelig fuldstændig Efterretning om Jomsvikingerne findes i Olav Trygvasons Saga, udgivet af Thordur Thorlaksen i Skalholt paa islandsk. — 3) At Suhm skal have feilet ved at angive Isefjorden som Stedet, hvor Harald Blaatan blev skudt, det Skougaard vil, skal være skeet paa Bornholm, beraabende sig paa Torfasens Trifolium, Jomsvikinga og O: T's Saga i Flatejar Bok, Saxo 10de Bog. Saa vil han og, at Suhm har ladet sig forlede af en Skriverfeil i Knytlingasagas 4de Kapitel, hvor der staar Isafjordi for eirri fjordi. — Hvorvidt dette forholder sig saa, veed Jeg ikke. Saavidt muligt skal Jeg undersøge det for min Palmatokes Skyld, skjønt en saadan Fortælling rigtig nok ei er Stedet for historisk Kritik. — 4) Han beder sine Subskribentere — som Svar paa mit Spørgsmaal — at bide til Hundedagene, da de kan vente hans Verk. — Morsomt nok! — Ei veed Jeg, om han anser det for Middel til at befordre eller forebygge Galskab. — 5) Han fortæller mig, man har en ditmarsk Historie af en Bolthia i 4 Tomer, men han kjender den ei. — Dette var nemlig Svar paa mit Spørgsmaal, om en saadan var til. — Monrad er i Kjøbenhavn. — 6) Det gejstlige og sagaiske Islandsk — fra samme Tid — skal være meget forskjelligt. — En net Trøst for Mig! — 7) Min Ulfhild er ei endnu afhændet, som gjør mig meget ondt, dels fordi Jeg ønskede at høre den bedømt, dels — imel-